

РЕШЕНИЕ

№ 773

гр. С., 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: В.СТ.П.

при участието на секретаря П.М.Г.
като разгледа докладваното от В.СТ.П. Административно наказателно дело № 20211110209420 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Д.“ ЕООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. С., ж.к. „И.“, бул. „Т.И.“, бл. ***, вх. Б, ет. 5, ап. ***, представлявано от управителя Д. Т. С., чрез адв. Т., против наказателно постановление № 577533-F609263/14.05.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, за което на основание чл. 178 ЗДДС на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв.

В жалбата са изложени съображения в насока допуснати при издаване на атакуваното НП нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Поддържа се, че необосновано не е приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, въпреки липсата на вредни последици и ощетяване на фиска в резултат от нарушението, и че липсват доказателства относно компетентността на наказващия орган. Прави се искане НП да бъде отменено.

За проведеното на 05.10.2021 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. „Д.“ ЕООД не изпраща процесуален представител, а ТД на НАП С. се представлява от юрк. Н., който пледира НП да бъде потвърдено. Претендира присъждане в полза на НАП на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна се установи:

На 29.03.2021 г. свид. Е.В., инспектор по приходите в ТД на НАП С., извършила проверка по повод подадено заявление за регистрация по ЗДДС от „Д.“ ЕООД, данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 ЗДДС. В хода на проверката, въз основа представените счетоводни документи, свид. В. констатира, че „Д.“ ЕООД е доставчик на услуга по чл. 21, ал. 2 ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава-членка на ЕС - Кипър. За доставката на услугата била издадена фактура № 0001/02.10.2020 г. с получател Armenotech Limited, ЮЛ с валиден VAT № CY10410301Q, като данъчното събитие възникнало на 02.10.2020 г. Същевременно заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 0000-0084504 било подадено през електронния портал на НАП от упълномощено от дружеството лице на 15.03.2021 г., или след изтичането на законоустановения съгласно чл. 97а, ал. 4 ЗДДС седемдневен срок преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем.

С оглед констатирането на горните обстоятелства, на 16.04.2021 г., в присъствието на управителя на „Д.“ ЕООД, свид. В. съставила срещу дружеството АУАН № F09263/16.04.2021 г. за извършено нарушение по чл. 97а, ал. 4 ЗДДС.

Въз основа съставения АУАН, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и цитиране разпоредбата на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 178 ЗДДС на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелката Е.В., и писмени - акт за регистрация по ЗДДС № 220422101215319/29.03.2021 г.; резолюция за извършване на проверка № 222692101039648/15.03.2021 г.; заявление за регистрация по ЗДДС № 0000-0084504/15.03.2021 г.; ИПДПОЗЛ изх. № 0000-0084504/16.03.2021 г.; справка за облагаем оборот за периода от 01.10.2021 г. до 28.02.2021 г.; оборотна ведомост; декларация от 26.03.2021 г.; фактура № 0001/02.10.2020 г.; извлечение по сметка от „Р. Б.“ ЕАД; договор за услуги от 07.09.2020 г.; заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.; заповед № 737/30.06.2015 г.

Обстоятелствата по извършената проверка и констатираните обстоятелства се извеждат по безпротиворечив начин въз основа приобщената доказателствена съвкупност. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката В., извършила процесната проверката и съставила АУАН, възприемайки ги като обективни, логични и безпротиворечиви, и в корелация със събраните по делото писмени доказателства. В случая следва да се отбележи, че липсва спор относно правнорелевантните факти, при което отделното обсъждане и анализ на доказателствените източници се явяват безпредметни.

Материалната компетентност на актосъставителя по съставяне на АУАН и компетентността на наказващия орган по издаване на атакуваното наказателно постановление, следват по силата на заеманите длъжностни качества и правомощията, делегирани им с приобщените заповеди - заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. и заповед №

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, и са връчени надлежно на санкционираното лице. И двата акта съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, и доказателствата, които го подкрепят. Налице е идентитет между фактическото му описание и посочената като нарушена правна норма, като НП е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Възраженията за допуснати при издаването на АУАН и НП нарушения са бланкетни, поради което настоящият съдебен състав не ги споделя, като намира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да представляват формални основания за отмяната на НП.

Материалният закон също е приложен правилно. От събрания по делото доказателствен материал безспорно се установява, че „Д.“ ЕООД е осъществило от обективна страна състава на формалното нарушение по чл. 97 а, ал. 4 ЗДДС.

Съгласно чл. 25, ал. 1 и 2 ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. Данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена, или услугата е извършена.

Съгласно чл. 97а, ал. 2 и 4 ЗДДС на следващо място, на регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка. За лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от седем дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем /авансово плащане или данъчно събитие/, като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

В случая, видно от приложената фактура, данъчното събитие е възникнало на 02.10.2020 г., с оглед на което се констатира и предпоставките на извършено нарушение по чл. 97а, ал. 4 вр. ал. 2 ЗДДС, тъй като дружеството не е подало заявление за регистрация по ЗДДС не по-късно от седем дни преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем /дата на данъчното събитие/, като заявлението за регистрация в случая е следвало да бъде подадено до 25.09.2020 г. включително.

Нарушението е формално и е осъществено чрез бездействие, като дата на извършването му се явява крайната дата от законоустановения срок, в който съответното поведение е било дължимо.

Предвид безвиновния характер на отговорността на юридическите лица, обсъждане на субективната съставомерност на нарушението не се налага.

Правилно е приложена относимата санкционна разпоредба на чл. 178 ЗДДС, съгласно която данъчно задължено лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв. Наложена на „Д.“ ЕООД имуществена санкция е индивидуализирана в минимален размер от 500 лв., който се явява справедлив и обоснован, предвид факта, че нарушението е извършено за първи път.

Във връзка с наведените в жалбата доводи за приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, съдът намира за нужно да отбележи, че не са налице законовите предпоставки за определяне на случая като маловажен. Формирайки извода си за това, настоящият състав взе предвид наличието на отчетливо отегчаващо обстоятелство - закъснението от 170 календарни дни спрямо законоустановения срок за регистрация по ЗДДС, което не може да се определи като кратък период от време. Наред с следва да се отчете и обстоятелството, че нарушаването на правилата по ЗДДС застрашава съществено обществените отношения, обект на защита от посочените разпоредби, като конкретните такива целят опазването и нормалното функциониране на обществените отношения, свързани с редовното начисляване и събиране на данъка, който в случая се дължи от получателя, който е установен в друга държава, а данъчно задълженото лице в страната да начислява данък, като приспадането на данъчен кредит е обусловено от определени условия, визирани в закона. Поради това с формалното осъществяване на нарушението в значителна степен се застрашава установеният в страната законов ред.

С оглед на това съдът споделя извода на административнонаказващия орган за липса на законовите предпоставки за приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения настоящият съдебен състав прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Основания за отмяната или изменението му не се констатираха. Поради това следва да бъде потвърдено, а жалбата - оставена без уважение.

При този изход на делото е основателна претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН. Същата обаче следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция, предвид невисоката фактическа и правна сложност на случая.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 577533-F609263/14.05.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С. срещу „Д.“ ЕООД за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, за което на основание чл. 178 ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв.

ОСЪЖДА „Д.“ ЕООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. С., ж.к. „И.“, бул. „Т.И.“, бл. ***, вх. Б, ет. 5, ап. ***, представлявано от управителя Д. Т. С., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Националната агенция по приходите сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. С. в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____